

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mértékelt árjegyzék szerint számít fel.

A választások tanulsága.

Túl vagyunk immár a Szentes városi képviselőválasztásokon is, a nélkül, hogy ezenközben nyomát láttuk volna valami lángbaborult, elkéseredetten késhygre menő harcnak.

Az eredmény se hozott semmi változást a pártok arányába, amennyiben a mi pártunk részéről összesen is két képviselő volt a kilépettek közt: Petrovics Soma és Dózsai Elek s most újból kettő jutott be: Petrovics Soma és Dózsai György.

A sünök diadalmi kérdése tehát nem egyéb ama hadvezérek vasos humbergijánál, akik diadalról adnak hírt akkor is, ha pozícióikat nagy keservesen sikerült megtartaniuk. Diadalt ugyanis csupán egy előrenyomuló sereg arathat, míg ha a sereg csupán hogy pozícióját volt képes megtartani: legfőleg megállta a helyét, vissza nem szorított.

Nem a demagógia által ezen választásnál elért eredmény kicsinyléseképen mondjuk ezt, mert amit így elért, azzal is nagyon meglehet és bizonyára meg is van elégedve; — hanem mondjuk csupán a történeti igazság konstataciójáért, melyet az ilyen eredményt elért seregnek illik legkevésbé meghamisítania.

Számbeli tekintetben tehát a pártok aránya a városi képviselőtestületben mit se változott e választással és éppen ezért nem is időzünk tovább a kérdés e részénél, hanem áttérünk a lefolytatott választási harc tanulságaira, melyek nagyon is figyelemre méltók ahhoz, hogy velük kissé behatódobban foglalkozzunk.

E tanulságok két irányban domborodnak ki előttünk s ha némi részben kissé kíméletleneknek is kell lennünk, nem fogunk tartózkodni, a legridegebben is — ha kell — rámutatni a hibákra, mikben pártunk leledzik s amelyek mellett részünkről lehetetlennek tartjuk, hogy valaha bár emancipáltassék Szentes közönsége a demagógia uralma alól, melynek vezérségéből ha kidől is majd Sima Ferenc, kerül rá utána más.

Ezt az utóbbi körülményt kiváltképen azért emeljük ki, mert világosan kívánjuk körvonalozni, hogy itt nem egy ember ellen való harcról, nem Sima ellen törő hajszáról, de csupán a demagógia a megsemmisítéséről lehet szó a közeleti harcban, tekintet nélkül arra: mi néven nevezik annak vezérét.

Hát lássuk a tanulságokat.

Legelső sorban, aki a választás előmozgalmait figyelemmel kísérte, meg kellett győződnie arról, hogy dacára annak, hogy a demagógia harcosai, a sünök a választások eredménye révén megtartották korábbi pozícióikat, a város közönségének közvéleményében igen nagy tért veszítettek az utóbbi évek során.

Elég talán, ha e részben egy példára hivatkozunk.

A második választókerületben, mely az I-ső tized felsőpárti részét öleli fel, évek sora óta soha senkinek eszébe se mert jutni, hogy ott a sünökkel választási harcba menjen és velük szemben ellenjelölteket állítson. Erre a kerületre nem gondolt pártunk részéről most se senki.

Azonban közvetlen a választás előtt, a f. hó 14-én, szombaton mégis eszébe jutott ez pártunk néhány azon kerületben lakó tagjának, mire aztán 15-én délután, tehát közvetlenül a választást megelőző napon szervezkedtek is és befejezvé a szervezkedést és jelölést esti 6 órakor, ekkor fogtak a munkához. Egy este és a választás napja állt tehát a rendelkezésükre csupán és dacára ennek behoztak pártunk javára e kerületből mintegy 80 szavazatot; — olyan kerületből, amelyben pártunk híveit még 3 év előtt magunk se mertük volna 20—30 nál többre számítani.

Ugyanigy történt a VII-ik kerületben, mely a Kátai Pál Jánosok törzsfészeke és amelyben a „villó” mellett levő iskolaépület maga is, mint választási helyiség, erős vára a sünöknek. Ott se gondolt volna senki három év előtt a demagógiával való mérközésre; pedig a most lefolyt választási harc igazolja, hogy a sünök ott is erősen veszítettek tért és ezen okulva, merjük állítani, hogy a nagyközönség kijózanodási proceszsusa, ha lassan is, de fokozatosan és eléggé biztatón halad előre.

S hogy erről így megbizonyosodhattunk: nem utolsó és nem kicsinylendő erkölcsi tanulsága ennek a választási harcnak.

Annál elszomorítóbb a másik tanulság, melyre a magunk részéről ugyan már évek óta rájöttünk s amelyet előszörvalélszer hangsúlyoztunk is, a nélkül, hogy azt azok akiket illet, ez ideig megszivelték volna.

E tanulság az, hogy pártot nem lehet ötletszerűen, úgy alkalomadtán,

hirtelenében, felmerülő esetről felmerülő esetre alkotni, hanem éppen harcban kívül kell annak megadni a megfelelő belső szervezetet, létesíteni és állandóan fentartani a párttagok közt az érintkezést, ápolni minden esetben az együvé tartozás érzését, hogy így szoros kapocs létesüljön, mely meg nem lazulván, a pártot minden pillanatban akcióképesé teszi.

Olyanok ezek, amiknek ápolására állandóan sulyt kell fektetni, mint hadseregek belső szervezetében az egyöntetű tagoltság, az egységes szellem, mely nélkül semmi csapatmozgósítás nem lesz kedvező sikerrel keresztülvihető s ami ha hiányzik, csökken, sőt kétségessé válik a csapatok harcoképessége, sőt harcra készenléte is.

Nálunk a sünökén kívül voltaképen nincsen is párt olyan, ahogy a pártot értelmezni szokás.

Amit rendszerint megyepártnak neveznek, valójában nem az, hanem csak benső magva egy pártnak, mely köré magát a pártot még kitaró munkával kellene tömöríteni, mert az anyag ehhez kétségtelenül megvan.

De éppen az a baj, hogy ezt azok, kik e tömörítésre hivatva volnának, nem akarják megérteni, vagy — ha talán meg is értik — sokkal inkább kényelemszerető, vagy mondjuk közönyösek, semhogy a munka vezető lelkeiül, egy ilyen mozgalom élére álljanak. Így pedig — legyünk ezzel egyszer-mindenkorra tisztában a helyzettel — ez a párt soha nem lesz olyan akcióképes, hogy biztos sikerrel küzdjön meg a demagógiával és felszabadítsa a nagyközönséget is, annak minden józan gondolatot lenyűgöző járma alól.

Mint minden községi életben, úgy nálunk is minden párt, a társadalom minden rétegéből kell hogy alakuljon, ha azt akarjuk, hogy egészséges belső szervezettel bírjon. E végből kell létesíteni a különböző rétegek közt az érintkezési pontokat és ápolni, állandóan fentartani az érintkezést, az együvé tartozás érzését, mert csak az esetben kínálkozik mód és alkalom, megérteni e különböző társadalmi rétegekkel mindenkor azt, hogy az életfentartás foglalkozásaiban bár nem lehetünk egyek, de egyeknek kell lennünk a közeleti harcokban, hol egészen közösek az érdekei — társadalmi osztályra való tekintet nélkül — mindazoknak, kik magán célokat, magán érdekeket szolgálni nem kívánnak,

hanem csupán a közérdek javának akarják közéleti tevékenységüket szentelni.

Nos hát, ennek az érintkezésnek, és ezzel az együvé tartozás érzésének vagyunk mi teljes hiányával és amíg ezen a legnagyobb bajon, ezen a végzetes hiányon nem segítünk, ne is álmodozunk a nagyközönség kijózanodásáról, melynek eddigi processzusát észleljük ugyan, de csak annyiban, amennyiben ezt a demagógia vezéreinek túlkapásai és tömegeknek ebből eredő elidegenedése idézi elő.

Aki magát a néppel megértetni akarja, annak fel kell keresnie azt a népet és nem szabad visszariadnia attól se, ha ott eleinte idegenkedéssel, bizalmatlansággal fogadják. S ugyanez áll az iparososztályról, a társadalom minden rétegéről.

Szíveljék meg ezeket a tanulságokat, akiket illet. Bizony nem lesz ez kárakra, a közügynek meg áldása fakad belőle.

Márczius 15. Hagyományos kegyeletel szentelt nemzeti ünnepet városunk egész közönsége, a múlt vasárnapon, március 15-én, az 1848-ki szabadságharc dicső emlékének.

Az ünnep a kora reggeli órákban kezdődött. A város főbb utcáin a házak, a középületek nemzeti lobogódszít öltöttek és reggeli 8 órakor a II. negyvennyolcas népkör tagjai zeneszóval vonultak fel zászlójuk alatt az I. negyvennyolcas népkörhöz, hogy onnan előbb a református, majd a katolikus templomba testületileg menjenek ünnepi istentiszteletre.

Ami ez ünnep harmóniáját zavarta: az a körülmény volt, hogy a népkörök előbb a Sima Ferenc házához vonultak zeneszóval, mert ez az egészet olybá tüntette fel — ami ellen különben senkinek más körülmények közt kifogása nem lehet, — mintha nem is március 15-ét, hanem a pártvezérüket ünnepelnék. Zavarta továbbá ez ünnep harmóniáját az a véres szájú beszéd, melyet a demagóg vezér az istentisztelet után a piactéren tartott s amelyben nem a testvériség, szabadság és egyenlőség magasosztó eszméi uralkodtak, de az osztálygyűlöletre való feltűzés, a kabát ellen irányuló izgatás.

Igaz, hogy ezt a nihilista beszédet alig pár száz főnyi közönség hallgatta; de az ünnep fenségén ez mindamellett rontott és lealacsonyította azt.

Délelőtt 9 órakor szorongásig megtelt a főgimnázium nagyterme igen előkelő s jórészt hölgyközönséggel, hogy résztvegyen a főgimnáziumi önképző-kör e nap ünnepségére rendezett díszközgyűlésen, mely egészen programszerűen, mindvégig emelkedett, lelkes hangulatban folyt le.

Aztán délelőtt 11 órára a vármegyeház lépcsősarkon, nagy és kisterme elevenült meg nyüzsgő élettel. Itt az ujonnan alakult és tetemesen megerősödött daleylet rendezett ünnepi matiné. A nagyterem szűknek bizonyult a résztvevők tömegének befogadására és a kisterem is egészen megtelt közönséggel.

A daleylet régi díszes zászlója alatt vonult fel az ünnepélyre és az ünneplő közönség soraiban ott voltak a meghívott testületek, Vádnay főispán, aki direktre e célból jött haza a fővárosból, a megyei tisztikar

s a város egész értelmessége. A széksorokat előkelő hölgyközönség szállta meg.

Az egylet szépen előadott s lelkesen megénekelte precíz éneke után Pólya Ferenc főgimnáziumi tanár olvasta fel lelkesítő alkalmi ünnepi beszédét, melynek erőteljes, magas formája percekig tartó tapsra ragadta a közönséget. Ezután ismét a daleylet énekelte, előadva Szögédi Endre egy dalát s erre Tasnády Antal dr. szavalta el gyönyörű alkalmi költeményét, mely a nemzet ezer éves fennállása jubileumához fűződik s a melyet lapunk legközelebbi számában fogunk közreadni.

Szünni nem akaró taps jutalmazta úgy a lelkes szavalatot, mint a tartalmas költeményt. A daleylet még elénekelte zenekísérettel a király-himnust, s végezetül a szózatot. Ezzel ez a lélekemelő szép ünnep is véget ért és a közönség emelkedett hangulatban oszladozott szét.

Este minden társas-egyletben voltak társas-vacsorák.

A kaszinóban, az egylet tagjai közül mintegy nyolevanan vettek részt az ünnepi lakomán, hol Vádnay és Andor dr. főispán mondotta az első köszöntőt, olyan gyújtó hatással, hogy beszédét közben is sűrűn szakította félbe a közönség tetszésnyilvánulása. Utána Fekete Márton kaszinói elnök méltatta a nemzeti ünnepnap nagy jelentőségét hosszabb, magas beszédben, melyet lelkes éljenzéssel fogadtak. Felköszöntőket mondtak még itten: Götzl Bertalan dr. Fekete Mártonra, Jóó Károly Pólya Ferencre, aki 1848-ban született, tehát most 48 éves és Szentesen ma talán már egyedüli rendületlen híve az igaz 48-as cizméknek; továbbá Pólya Ferenc és Petrovics Soma. A lakoma igen kedélyes és fesztelen volt s a vigadókat hajnalig együtt tartotta.

A polgári olvasókörben szintén nagy számmal vettek részt a kortágok az ünnepi lakomán. Itt Balázsovits Norbert körelnök mondotta az első ünnepi pohárköszöntőt, méltatva 1848 vívmányait és levonva azokból a jelenkorra a tanulságot. Szavai mély hatást tettek az ünneplő közönségre, mely frenetikus tapsba, éljenzésbe tört ki e beszéd után. — Majd Hódy Pál s később — erre provokálva, Bánfalvi Lajos mondak gyújtó hatású pohárköszöntőket, úgy Tasnády Antal is. A két utóbbi a kaszinói lakomáról ment át a polgári körbe. Töztöket mondtak még: Dósa György az egyetértésre, Szőke István Balázsovitsra stb. Éjfél körül az iparos-íjfék önképző-körének bankettjéről küldöttség jött a polgári körbe, tolmácsolni az iparos-íjfék üdvkívánatait, mire a polgári kör vizsaszásul szintén küldöttséget menesztett az ifjúsághoz.

Az iparstületi ház termében volt az iparos-íjfék ünnepi lakomája, bizonyára a legnépesebb városunkban. A nagyterem szorongásig megtelt, sőt a mellékhelyiségek is mind, hogy alig lehetett a teremben mozogni. A lakoma ünnepi szónoka itt Rác Zsigmond elnök volt, ez az értelmes és intelligens iparos, aki díszére válik nemcsak iparostársainak, de Szentés társadalmának is. A polgári olvasókör küldöttségét lelkes éljenzéssel fogadták. A tánc egyszerre megszünt s mély figyelemmel hallgatták Tasnády Antal dr. üdvözlő beszédét, mellyel a polgári kör érzelmet tolmácsolta. Bensőségteljes, szívből fakadó volt ez a beszéd és megtalálta útját a szívekhez, minek bizonyosságul nyomban rá hatalmas éljenzés remeg-

tette meg a falakat. Tasnády után, ugyancsak a polgári kör nevében Bánfalvi Lajos intézett olyan gyújtó hatású beszédet az iparos-íjfékhez, szoros összetartásra s mint az iparstület leendő tagjait, kizárólag az iparosérdekkel istápolására buzdítván őket, hogy percekbe telt, mire szavai elhangzása után a frenetikus éljenzés elült.

Aztán — míg a küldöttség tagjait a házigazdák megvendégelték, ismét nekieredt a fiatalság a táncnak s bőséggben lévén a mulatságon a szebbnél szebb menyecskék és leányok, aprózták is úgy, hogy gyönyörűség volt nézni.

Az első negyvennyolcas népkörben szintén népes ünnepi lakoma volt, melyen Sima Ferenc mondta az első felköszöntőt. Vacsora előtt pedig Filó Lajos dr. tartott felolvasást.

A II-ik negyvennyolcas népkörben tartott, szintén népes lakomán az első ünnepi felköszöntőt Balogh János mondotta s a hangulat itt is mindvégig lelkes és emelkedett volt.

Nyílt levél

Tek. Balázsovits Norbert főgimnáziumi tanár urhoz.

A Szentés és Vidéke f. évi 22-dik számában megjelent, »Néhány öszinte szó a szentesi iparosokhoz« címet viselő cikkben Tekintetesség csekély személyemmel foglalkozván, iparstületi elnökké történt megválasztásom alkalmából, nem ugyan kifejezetten, de a sorok között olvasni tudt előt azzal gyanúsít, mintha én az iparosok között az eddig fennállott — szerinte dicséretes egyetértést — lazítani töreksem, és hogy meglehetősen intenzív korteskedésemnek áran jutottam be az iparstület elnöki székebe, egyszerűen elnöki hivatalomnak eredményeit is látnoki szemmel összegezni igyekszik, levonván fejemre a sértésig kicsinylő ítéletet.

Tekintetes tanár ur! Én, ki a mily egyszerű, de épp oly becsületes, nyíltvisű és sókimondó ember vagyok, de egyszerűen olyan is, ki az iparostársaim ügyét és érdekét mindig szívenem viseltem, és utóbbi tekintetben az igyekezet ösztönös és tisztasága terén kezelt foghatok városomban bármely iparos társammal, — nyilván kijelentem, hogy iparstületi elnökeljöltem történt felleptetéséről a választást megelőzőleg legkisebb tudomásom sem volt, annál kevésbé folytam be, vagy tudommal valóki folyt be a választás esélyeinek irányítására; a megítéltetésre nem is vágyódtam, azt választóim önként nyújtották és a lakosomjárt küldöttség tagjai megmondhatják, hogy nem kis megerőltetésükbe került, hogy a megválasztás elfogadásra bírjanak.

Nem keresem a gyanúsításnak azon forrásait, melyek Tekintetesség körül felütődte, önt megdöbentettek és az iparosok ügyének kedvező fejlődése iránt önt, az alkotó férfiri reménytelenségbe juttatták; de köteles vagyok önérzetem által indítatva kijelenteni azt is, hogy én az iparosok szellemi élete színvonalának emelkedése és az egyetértésben rejülő erkölcsi erő izmosodásának útjában nem állok; a legnagyobb lelki nyugalommal, a keserűség érzete nélkül térek ki a megítéltetés elől, melynek betöltésében a szomorú előjelék után itelve, a legtisztább igyekezetben különben is meddősegre volna kárthatatva. Egyedül azt óhajtom, hogy elhatározásom által magának az ügynek használjak.

Én tehát az iparstületi elnökségről, a bennem bizalmukat helyezett választóim iránt érzett hálás köszönetemnek kijelentése mellett, ezennel lemondok.

Kijelentem azonban, hogy iparos-társadalmunk ügyét mint egyszerű közkatoná ezennél is apólni és lelkesen szolgálni meg nem szünöm. Kijelentem továbbá azt, és felkérem Tekintetességét, hogy adja tudtára sugalmazóinak, hogy a közügyeknek igaz barátját nem a féltékenység, rosszakarát, irigység és pletykáság, hanem a becsületes törekvés ékesítik; továbbá,

hogy az igazi rokonszenv nem múlt divatkelme, mely hamar-hamar megvedlik, s végül hogy a pátos élet hullámverései csak az erkölcsileg kevésbé erős embereket szokták megingatni; szerintem a hol ilyen elem van valamely testületben, ott az anyag a rossz és hiába bármintemű fejelés.

Fogadjá Tekintetesség nagybecsülésem nyilváníntását.

Szentesen, 1896 március 17-én.

Kanász Nagy Antal.

Készségesen adtnok helyet e nyílt levelnek, amelyre esetleg a választ megadni, kizárólag annak a joga lesz, akinek intézve van.

Némi részben azonban feljogosítva érzék magunkat arra, hogy bizonyos észrevételeket tegyünk rá a magunk részéről is, annyival inkább, mert mi is mindenben csatlakoztunk annak a cikknek eszmei tartalmához, melyre ez a nyílt levél választ van hivatva szolgálni.

Igy nagy örömmel fogadjuk Kanásznagy Antalnak férfias elhatározását és kijelentését, hogy az ipartestületi elnökségről az adott viszonyok közt lemond. Nem egyéni szempontból, de az iparosérdekek szempontjából örülünk ennek és pedig azért, mert ezzel azt tünteti ki, hogy nem azonosítja magát azokkal, kik aknamunkáért szorítottak ki egy — az iparosérdekek szolgálatában s érdemekben megőszült férfit nem csupán az elnökségből, de az előljárásgöböl is.

Ez az elhatározás tehát becsületére válik Kanásznagy Antalnak annyira, hogy még a fölött se rekrimínálunk, miszerint neki — az adott viszonyok közt — az elnökséget — kivált többek előtt tett ellenkező kijelentése után elfogadnia se volt szabad.

Végeztill, ami azt a hasonlatot illeti a nyílt levél irójának, hogy a pátos élet hullámverései csak az erkölcsileg kevésbé erős embereket ingatják meg és ahol ilyen anyag van egy testületben, ott az anyag a rossz és hiába bármintemű fejelés; — erre csak az a megjegyzésünk, hogy próbálja csak meg Kanásznagy Antal a legkitünőbb és vadonnat új angol kelmebe bár beledugdosni 1—2 molyot, bizony tisztább fog az abban a legjobb anyagban is véghez vinni.

Szakasztott így vagyunk az emberanyaggal is. A legüstöbber erkölcsű testületet is képes megmételyezni 1—2 olyan egyén, aki oda beférközve, aknamunkát végez és e megmételyez-tetésért senkinek sem szabad azért e testület jó anyagát elítélni, épp oly kevéssé, mint ahogy nem a szövét anyaga az oka, ha a moly megrágja.

Ujdonságok.

Szentesen, 1896. március 19.

— **Személyi hir.** Vadnay Andor dr. főispán, aki a március 15-ki nemzeti ünnepségben részt vendő, a f. hó 14-én hazaérkezett Szentesre, a f. hó 16-án a déli vonattal ismét Budapestre utazott.

— **Uj gazdasági tudósítók.** A földmivélsügyi miniszter B a g i Zsigmond csongrádi lakost Csongrádra álló gazdasági tudósítónak nevezte ki. A kinevezés a napokban érkezett le Budapestről a vármegyéhez.

— **Vízik a legényeket.** A vármegye két sorozó járásában ejtették meg eddig az idej ujoncozást, a következő eredménnyel: A dorosmai járásban sorozásra került 364 I., 242 II. és 139 III. korosztálybeli, összesen 745 hadkötelezett ifjú. Besoroztatott a rendes hadsereghez 101, végleges ajánlással a honvédséghez 1 és a sorszám rendén kívül 6. Póttartalékba soroztatott mint családfontartó 4, mint kevésbé alkalmas 14 és a honvédséghez 1. Visszahelyeztetett 433; fegyverképtelen 111; töröltetett mint mindenkor képtelen 6. Tévésen volt felvéve 4; fölülvizsgálatra küldetett 7. Távolaradt 40 és teljesen ismeretlen 33.

A csongrádi sorozó-járársban vizsgálatra került 293 I., 192 II. és 97 III. korosztálybeli, összesen 582 hadkötelezett ifjú. Ezek közül besoroztatott a rendes hadsereghez 77, egy éves önkéntesnek 1, a honvédséghez egy se. Póttartalékba mint családfontartó 4, mint kevésbé alkalmas 11, összesen 15. Visszahelyeztetett 308, fegyverképtelen 79, törülve lett mint mindenkor alkalmatlan 5, mint tévésen felvett 8. Fölülvizsgálatra küldetett 4. Távolaradt 67, ismeretlen 9.

— **Uj városi képviselők.** A f. hó 16-ki városi képviselőválasztásnál a következő uj képviselők lettek bevalasztva: I. kerületben: Soós Ferenc, Varga Béni, Sarkadi Nagy Zsigmond, Székely Sándor és Szalai István iparos, póttagok: Varga Mihály, Sarkady Nagy J. és Sarkadi Nagy Sándor. II. kerületben: Székely Mihály, Csákö Balogh Ferenc, id. Szathmári Pal, Bartha István és Borsos Szabó Lajos, póttagok: Vajda János, Berényi Sámuel és id. Tarnóczy Mihály. III. kerületben: Rűz Molnár Lajos, Kovács János, Mészáros István, Babós József és ifj. Fábian Tóth István, póttagok: Soós István, Horváth Sándor és Bolgár Sándor. IV. kerületben: Musa Gergely, Kanász Nagy Lajos, Nyiri Antal, Kútas Ferenc és Filó Lajos dr., póttagok: Erdőháti Nagy Ferenc, Murvai Gábor és Papp Ferenc. V. kerületben: id. Fábian Tóth István, Pintér Gyula, Lami István, Vereb István és Bartha Sándor iparos, póttagok: Lakos Imre, Csányi Sándor és Rűz Molnár János. VI. kerületben: Nyiri Sándor Balogh János, Petrovics Soma, Dósa György és Czako Imre, póttagok: Keresztes Antal és Zsoldos János. VII. kerületben: Fekete Demeter, Molnár Lajos, Babós János, ifj. Tóth István és Bugyi János, póttagok: Bálint Imre és Fekete Mihály. VIII. kerületben: id. Temesváry Antal, Józsa István, Vecseri István, Patáki János és Bene István, póttagok: id. Bimbó József és Soós Péter. IX. kerületben: Berezvai Ferenc, Lantos Mihály, Pásztai Imre, Vass István és Sipos István, póttagok: Vigh Mihály és F. Török Pál. X. kerületben: Dónáth István, Bärkai János, ifj. Kátai Pal János, Rűz Molnár Ferenc és Judik István, póttagok: Kátai János és ifj. Gombos György.

— **Meddő csikóvásár.** A földmivélsügyi minisztérium kiküldetésében a f. hó 17-én járt Szentesen a katonai bizottság megvizsgáló és megvásárolni a tenyészőira alkalmas egy éves méncsikókat az állami ménteleppek részére. A gazdasági egyeletnél 12 ilyen csikó lett eladásra bejelentve, de a vásárra hajtottak fel bejelentetlen méncsikókat is, úgy, hogy 19 darab került vizsgálat alá, mikből azonban a kiküldött alezredek méntelep-parancsnok csak kettőt talált olyant, melyet bizonyos nagylelkűséggel akart megvásárolni azzal a kijelentéssel, hogy ezt is csupán azért teszi, mert nem akar Szentesről üres kézzel elmenni. Nem vagyunk a dologban szakértők, de ahoz értő egyenektől úgy értesülünk, hogy került volna bizony a 19 darab méncsikó közt 4—5 a megvásárlásra érdemes, de hát a katonai bizottság talán nem is vette komolyan ezt az egész vásárt, mert mindössze is az alezredekéből és egy állatorvosból állott, kik egy szál pucmájszert hoztak magukkal, úgy, hogy ha véletlenül 4—5 csikót sikerülne is az újtukban vásárolni, amint hogy Vásárhelyen se sikerült — bizony nagy zavarba jött volna a bizottság, miként is szállítsa el a vásárolt csikókat.

— **Ragályos gyermeknyavaják.** A járványos gyermekbetegségek még mindég terjedőben vannak a városban és a rendőrséghez

egyre jönnek a betegülési bejelentések. A hatóságai óvintézkedéseket a járványos betegségek terjedésének megakadályozására szigorúan fogjanatosítottak.

— **Eljegyzés.** O s v á t h József mezőtúri járásbírósi hivatalnok a f. hó 8-án tartotta eljegyzését Farkas Vilma kisasszonnyal, Farkas Benedek volt szentesi ügyvéd és köztisztviselő kedves leányával.

— **Házi-estély a kaszinóban.** A kaszinó egyesület, saját pénztára javára zártkörű házi estélyt rendez a f. hó 28-án, saját helyiségében. A meghívókat ma bocsátják ki és akik talán ily meghívót tévedésből nem kapnának, de arra igényt tartanak, forduljanak és iránt bizalommal a rendezőség bármelyik tagjához, aki az akaraton kívül esett tévedést készségesen pótolja. Az estély sikeréről különben kezeskedik a rendezőség ismert buzgalma s csak felkivántuk hívni a mulatságra a közönség figyelmét.

— **Végzetes tévedés áldozata.** A Kasszálló egyik fiatal pincése, Májercs Gyula körmenői illetőségű fiatal ember azon panaszkodott a f. hó 17-én, hogy gyomorbaja van. Kass Gusztáv vendéglős sógorója ajánlotta neki erre, hogy vegyen be egy kis bikarbonász szódát és útatitást is adott a cselédnek, hogy az ő szobájában hol találja meg a szódás skatulyát, melyet a cseléd erre kihozott és amelyből a fiatal pincés — mint mondják — egy jó kávéskanálnyt bevett. A fiú érezte ugyan, hogy erre még rosszabbul van, de baját mind csak a gyomorbetegségnek tulajdonítván, hűségeen végezte teendőit egészen a késő esti órákig, mikor végre nagy fájdalmak gyötörték úgy, hogy orvost kellett hozzá hivatni. Az orvos megjött, de nem tudván, hogy a pincés már vett be valamelyes gyógyszert, eleinte ő is csak gyomorbaja ellen rendelt valamit. Majd, mikor megtudta, hogy valami fehér port vett már be a beteg, ezt vizsgálta meg és rémledezve győződött meg arról, hogy a szerencsétlen egy végzetes tévedés folytán nem szódát, de arzenikumot vett be, melyet patkányirtógatásra tartogattak a háznál. Megkezdődtek erre a mentési kísérletek, de hiába, mert a szerencsétlen pincés tegnap reggel aldoztuál esett a tévedésnek, meghalt. Hozzártartozóit táviratilag értesítették a nagy szerencsétlenségről, holmiját, értékeit a rendőrség vette gondozás alá, hulláját pedig orvosrendőrig feboncolják, míg a megmaradt arzenikumot a rendőrség konfiskálta.

— **Tenyészkepes apaállatok.** A Szentesen megtartott apaállat-vizsgálat során a következő gazdák nyertek apaállataikra tenyészigazolványt: Ménlovakra: Piti Péter, Héjja Lajos kettőre, Pintér Sándor, Téli Imre, Biró Gábor, Dónáth István, Czako Imre, Fodor Imre, Kürti Imre, Kürti Sándor, Juhács Ferenc és Kanász Nagy Lajos. Bikákra: Keresztes Nagy Antal, Piti József, Dömsödi Ferenc, Berezvai Ferenc és Dónáth István. Sertés kanokra: Debreceni József, Balogh Szabó János, Nagy Antal kettőre, Gáfi István, Váradny Lajos, Piti József, Pásztor József, Inesperger József és Böszörményi Mihály.

— **Halálos baleset.** A f. hó 16-án a tanyáról jött hazafelé Szegi Mihály II. tized 54 sz. alatt lakó szentesi gazda. Valószínűleg március 15-ki hangulatban volt még s ahogy az út a teési határba bekanyarodik, lovai az ott levő mély ároknak vitték neki, melybe olyan szerencsétlenül fordult bele kocsis-tölvástól, hogy élete is utánaveszett és a két lo is kiadta a páraját. Azon menők egy gomolyban találva embert, kocsit, jószágot, úgy hozták be a szerencsétlennek hulláját a városba, hol tegnap volt a hulla orvos-rendőri feboncolása.

— **Jószágveszedelem.** Mágocson, a tisztántúli járási főszoftgabinárságtól érkezett hivatalos jelentés szerint, a sertés-állományban kiütött a sertésvész, minek folytán a község határát zárás vették.

— **Amazonok harca.** Két harcias asszonyt kísérte be a f. hó 16. n. Buzi István városi rendőr a piactérről. A tüzes véru asszonyok: névszerint L. a n t o s Erzsébet és T ó t h Rozál valami szerelmeskedésen különböztek össze egymással s ugyancsak alaposan felkontyogtatták egymást, míg a rendőr be nem kísérte őket oda, ahol ellenük a kihágási eljárást megindítják.

Foulard selyem 60 krtól 8 frt 85 krig méterenként — japáni, kínai s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikós, kockázott, mintázott, damasztos s. a. t. (mintegy 340 különböző minőségben, 3000 szín- és mintázzal s. a. t. megrendelt árú postabér és vámentesen a házhoz szállítva, mintaként postafordultával küld **Henneberg G. (cs és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelek 10 kros és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragaszandó. Magyar nyelvű irat megrendelések pontosan elintéztetnek. (2)

Meghívó.

A főgimnáziumi Horváth Mihály Önképzőkör Kossuth Lajos halála napjának második évfordulója alkalmából, a f. évi március 20-án, délelőtt 10 órakor, a főgimnázium dísztermében ünnepélyt rendez, melyre a közönséget tisztelettel meghívja.

Tárgysorozat:

1. Gyászinduló. Előadja a főgimn. zenekar. 2. Elnöki megnyitó beszéd. 3. Kossuth meghalt. Irta Illés B., szavalja Kiss János VIII. o. t. 4. Kossuth Lajos emlékezete. Irta és felolvassa Volfinger Antal VIII. o. t. 5. Kossuth él. Irta Illés B., szavalja Kovács László VII. o. t. 6. Emlékbeszéd Kossuth Lajos fölött. Irta és előadja Borbély Károly VIII. o. t. 7. Részlet Kossuth Lajos 1848. júl. 8-iki képv. hazi beszédéből, szavalja Mohr Béla VIII. o. t. 8. Hymnus, éneklí az ifjúsági vegyeskar.

Irodalom.

A **Vasárnapi Ujság** márc. 15-iki száma 22 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: **Öreg nyomdászok a sajtószabadság első termékeiről.** Ács Mihálytól (Cserna Karoly rajzával, mely azt a két régi könyvsajtót ábrázolja, melyen 1848. március 15-én Budapesten a szabad sajtó első termékeit nyomtattak.) — **Égy francia folyóirat a magyar márc. 15-ikéről.** — **Az utolsó ágyuharc 1849. ben.** Udvardi Cserna Vincétől. — **Születésem éjelen.** Költmény Fejes Istvántól. — **Regénytar: Zúdorék.** Regény egy kötetben. Irta Gyarmathy Zsigáné (Neogrady Antal rajzával.) — **Senki fia.** Regény. Irta Verne Gyula (a francia kiadás eredeti illusztrációival.) — **Nem roskadtak le nehéz keresztjük alatt, mert kölcsönösen támogatták egymást.** Rajz a régi alföldi életből. — **Baldissera tábornok, Eritrea új kormányzója.** (arcképpel.) — **A nőoktatás az éjszakai amerikai Egyesült-Államokban.** Kréssy Bélától (a szerző által Éjszakai-Amerikából hozott tiz képpel.) — **Parisi divatlevél.** (divatképpel.) — **A mahdi udvara.** — **Rothfeld Samuele.** (arcképpel, R. Hirsch Nelli rajza.) — **Péntek este.** A Nemzeti Színház legújabb újdonsága. Szűry Dénestől. — **Koroda Pal.** Alkibiadesz-ének előadása a nemzeti színházban (öt képpel.) — **Irodalom és művészet, Közintézetek és egyetlek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok.**

A **Vasárnapi Ujság** előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Újdonságokékal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, egyetem-utca 4. szám.) Ugyan-itt megrendelhető a **Képes Néplap,** a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félre csak 1 frt 20 kr.

Három érdekes regény közlését kezdi meg április-júniusi negyedében a **Képes Családi Lapok** szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap. A három regény közül kettő eredeti magyar termék. Az egyik **«A hulla»** címet visel és írja egy alnév alatt rejtkezded ismert író, a második **«A szerelem áldozatai»**, melynek szerzője Miskolczi Henrik, kinek nem egy regénye forog már a közönség kezében. Az angol regény **«Sokat szenvedett»** című, melyet ifj. Maderspach Sándor tolla szép magyaros stílusban ültetett át nyelvünkre. A regényeken kívül elbeszélés és humoreszk, rajz és költemény szép sorjában következik a **Képes Családi Lapok** minden számában. E lap előfizetési ára egész évre 6 frt, félre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokát kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal, Budapest, Vadász-utca 14. szám, saját házában.

KÖZGAZDASÁG.

Gabonatözsde. (Bpest, márc. 17.) Piacunk egy idő óta nem igen szokta figyelemre méltatni a külföldi üzelhíreket. Mert azon körülmény folytán, hogy úgy a készletek, mint hozatalok gyengék, a készíruéletünk ez idő szerinti irányzata határozottan szilárd. B u z á b a n a mérsékelt kínálat a fogyasztás részéről kedvező fogadtatásban részesült és így mintegy 30.000 métermazzanyi forgalom fejtődött jól tartott árak mellett. A forgalom főrészt ma is szállításra eladott tételek képeztek. A maximális ár 7.22 és fél frt volt, melyen a 80.5 kgos tiszavidéki árú kelt el, míg legrosszabbul 6.85 frttal a 77.5 és 76 kgos fehérmegeyi búzát fizették. R o z s b a n is szilárdabb volt az üzlet. A csekély kínálat jó keresettel állt szemben és így mintegy 2 és fél krral javultak. Helybeli paritásban 6.35—6.45 frton jegyezhető e cikk. Z a b b a n szilárd árak mellett nem fejlődhetett nagyobb üzlet, miután a kínálat igen gyenge volt. T e n g e r i b e n a vidéki fogyasztás nagyobb érdeklődése folytán teljes arakat fizettek. Á r p á b a n bányadt volt az üzlet, az árak pedig nem változtak.

Vasúti menetrend.

Szolnok—Budapest.

Szolnokról indul 11 óra 46 p. délelőtt, 4 óra 55 p. délután, 2 óra 30 p. éjjel, 5 óra 23 p. reggel. Budapestre érkezik 1 óra 50 p. délután, 8 óra 15 p. este, 5 ó. 50 p. reggel és 7 ó. 25 p. reggel.

Budapest—Solnok.

Budapestről indul 8 óra 25 p. reggel, 2 óra 10 p. délután, 7 ó. 10 p. este és 9 óra 15 p. este. Solnokra érkezik 11 óra 24 p. délelőtt, 4 óra 07 p. délután, 10 óra 16 p. éj. és 11 óra 12 p. éj.

Szolnok—H.-M.—Vásárhely.

Szolnokról indul 8 óra 55 perckor éjjel, 11 óra 55 p. délelőtt és 4 óra 35 p. délután. Pusztá-Tenyőről indul 4 óra 47 p. éjjel, 12 óra 41 p. délután és 5 óra 23 p. délután. Tisza-Földváról indul 6 11 p. reggel, 1 óra 59 p. délután és 6 óra 29 p. este. Kun-Szent-Mártonról indul 7 óra 10 p. reggel, 2 óra 52 délután és 7 óra 20 p. este. Tökéről indul 7 óra 41 p. reggel, 3 óra 23 p. délután és 7 óra 47 p. este. Szentesre érkezik 8 óra 15 p. reggel, 3 óra 45 p. délután és 8 óra 17 p. este. Szentesről indul 4 óra 50 p. éjjel, 8 óra 54 p. reggel és 5 óra 15 p. délután. Szegvárról indul 5 óra 13 p. reggel, 9 óra 09 p. délelőtt és 5 óra 39 p. délután. Mindszentről indul 5 óra 48 p. reggel, 9 óra 45 p. délelőtt és 6 óra 15 p. este. Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 p. reggel, 10 óra 37 p. délelőtt és 7 óra 08 p. este.

H.-M.—Vásárhely—Solnok.

Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 10 p. délután és 8 óra 10 p. este. Mindszentől indul 8 óra 47 p. reggel, 5 óra 17 p. délután és 9 óra 17 p. éjjel. Szegvárról indul 9 óra 10 p. délelőtt, 5 óra 40 p. délután és 9 óra 40 p. éjjel. Szentesre érkezik 9 óra 30 p. délelőtt, 6 óra 08 p. este és 10 óra 08 p. éjjel.

Szentesről indul 6 óra 05 p. reggel, 11 óra 37 p. délelőtt és 6 óra 20 p. este. Tökéről indul 6 óra 39 p. reggel, 12 óra 13 p. dél és 6 óra 52 p. este. Kun-Szent-Mártonból indul 7 óra 21 p. reggel, 12 óra 55 p. délután és 7 óra 31 p. este. Tisza-Földváról indul 8 óra 11 p. reggel, 1 óra 50 p. délután és 8 óra 14 p. este. Pusztá-Tenyőről indul 9 óra 17 p. délelőtt, 3 óra 01 p. délután és 9 óra 18 p. éjjel. Solnokra érkezik 10 óra 08 p. délelőtt, 3 óra 48 p. délután és 10 óra 01 p. éjjel.

Félegyháza—Budapest.

Félegyházáról indul 11 ó. 6 p. d. e., 4 ó. 13 p. d. u. Budapestre érkezik 1 ó. 25 p. d. u., 8 ó. 25 p. este

Budapest—Félegyháza.

Budapestről indul 8 óra 30 perc reggel, 2 óra 25 perc délután, 4 óra 25 perc délután. Félegyházára érkezik 12 óra 11 perc délután, 4 óra 47 perc délután, 7 óra 57 perc este.

Szeged—B.-Csaba.

Szegedről indul 3 óra 30 p. éjjel, 10 óra 30 p. délelőtt, 3 ó. 10 p. délután, 6 óra 40 p. este. Algyőről indul 3 óra 51 p. éjjel, 10 óra 44 p. délelőtt, 3 óra 24 p. délután, 7 óra 06 p. este. Vásárhelyre érkezik 4 óra 27 p. éjjel, 11 óra 05 p. délelőtt, 3 ó. 56 p. délután, 7 óra 50 p. este. Vásárhelyről indul 4 óra 32 p. éjjel, 11 óra 10 p. délelőtt, 7 óra 57 p. este. Orosházáról indul 5 óra 38 p. reggel, 12 óra 08 p. dél, 9 óra 38 p. éjjel. B.-Csabára érkezik 6 óra 37 reggel, 12 óra 55 p. délután, 11 óra 10 p. éjjel.

B.-Csaba—Szeged.

B.-Csabáról indul 4 óra 40 p. éjjel, 2 óra 13 p. délután, 7 óra 17 p. este. Orosházáról indul 5 óra 47 p. reggel, 3 óra 13 p. délután, 8 óra 32 p. este. Vásárhelyre érkezik 6 óra 54 p. reggel, 3 óra 58 p. délután, 9 óra 21 p. éjjel. Vásárhelyről indul 7 óra 04 p. reggel, 11 ó. 06 p. délelőtt, 4 óra 03 p. délután, 9 óra 26 p. éjjel. Algyőről indul 7 óra 43 p. reggel, 11 ó. 38 p. délelőtt, 4 óra 25 p. délután, 10 óra 02 p. éjjel. Szegedre érkezik 8 óra 08 p. reggel, 11 ó. 51 p. délelőtt, 4 óra 38 p. délután, 10 ó. 20 p. éjjel.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Mátffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Fogorvos.

Dr. Kalinovszky, Budapestről, időközben történt elfoglaltsága miatt csak a jövő vasárnap érkezik Szentesre és néhány napig a Kasszalló egy vendégszobájában fog a fogbajosok rendelkezésére állani.

Felhívjuk e körülményre a segélyét igénybe venni akarók figyelmét.

SARG elismert népközlőreccen
fogtisztító-szere

MILLIÓSZOR kipróbálva
és jónak bizonyult, fogorvosok által ajánlva mint
egészséges és szép fogak ővőszere.

Mindentüth kapható. 30-80

